

گفتارهای

مَنْصُورِ هَاشِمِي خراسانی

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

موضوع:

۱. احکام؛ مشاغل و مکاسب حرام
۲. احکام؛ مسائل مستحدثه (نو پیدا)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هفت گفتار از آن جناب درباره‌ی حرمت استعمال موادّ مخدّر و دُخانی و خرید و فروش آن‌ها

۱. أَخْبَرَنَا أَبُو زَكْرِيَّا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الطَّلِقَانِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ الْهَاشِمِيَّ الْخُرَاسَانِيَّ يَقُولُ: مَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَشْرَبُ تَرِيَاكًا، أَوْ يَتَعَلَّقُ تَمِيمَةً، أَوْ يَقُولُ الشَّعْرَ مِنْ قَبْلِ نَفْسِهِ.

ترجمه‌ی گفتار:

ابو زکریا احمد بن عبد الرحمن طالقانی ما را خبر داد، گفت: شنیدم جناب منصور هاشمی خراسانی می‌فرماید: رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم هرگز تریاک استعمال نمی‌کرد و نظر بند نمی‌بست و از نزد خود شعر نمی‌سرود.

۲. أَخْبَرَنَا الْحَسَنُ بْنُ الْقَاسِمِ الطَّهْرَانِيُّ، قَالَ: سَأَلْتُ الْمَنْصُورَ عَنِ التَّرِيَاكِ، فَقَالَ: إِنَّهُ كَالْحَمْرِ وَالْمَيْسِرِ، فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعٌ لِلنَّاسِ، وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا، فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ، قُلْتُ: إِنَّ مِنَ الْفُقَهَاءِ مَنْ يَسْتَعْمِلُهُ! قَالَ: مَاذَا تُرِيدُ مِنَ الْفُقَهَاءِ؟! وَهَلِ الْفُقَهَاءُ إِلَّا رِجَالٌ مِنَ النَّاسِ؟!!

ترجمه‌ی گفتار:

حسن بن قاسم طهرانی ما را خبر داد، گفت: از جناب منصور درباره‌ی تریاک پرسیدم، پس فرمود: هرآینه آن مانند خمر و قمار است که در آن دو گناهی بزرگ و منافی برای مردم است و گناه آن دو از نفع آن دو بزرگ‌تر است، پس از آن اجتناب کنید، باشد که رستگار شوید، گفتم: از فقها کسانی هستند که آن را استعمال می‌کنند! فرمود: از فقها چه می‌خواهی؟! آیا فقها جز شماری از مردم هستند؟!!

۳. أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَبِيبٍ الطَّبْرِيُّ، قَالَ: سَأَلْتُ الْمَنْصُورَ عَنِ الْبَنْجِ، فَقَالَ: ذَلِكَ مِنْ إِخْوَانِهَا -يَعْنِي الْخُمْرَ! ثُمَّ قَالَ: مَنْ أَخَذَ سِيَجَارًا فَقَدْ أَخَذَ جَمْرَةً مِنَ النَّارِ! قُلْتُ: قَبِّحَ اللَّهُ إِمَامَ قَوْمٍ قَدْ فُتِنَ بِالْأَنْبَابِ! فَتَأَمَّلْ قَلِيلًا ثُمَّ قَالَ: دَعُ عَنْكَ هَذَا.

ترجمه‌ی گفتار:

عبد الله بن حبيب طبری ما را خبر داد، گفت: از جناب منصور درباره‌ی حشیش پرسیدم، پس فرمود: این از برادران آن -یعنی خمر- است! سپس فرمود: هر کس سیگاری را در دست بگیرد، هرآینه اخگری از آتش (جهنم) را در دست گرفته است! گفتم: خداوند زشت کند امام قومی را که شیفته‌ی پپ‌هاست! آن جناب اندکی تأمل کرد و سپس فرمود: این (موضوع) را واگذار.

۴. أَخْبَرَنَا أَبُو إِبْرَاهِيمَ السَّمَرْقَنْدِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ خَيْرَ مَنْ رَأَيْتُهُ يَقُولُ: التَّدْخِينُ لَدَّةٌ أَصْحَابِ النَّارِ، وَسَمِعْتُهُ يَنْهَى عَنِ الصَّلَاةِ خَلْفَ مَنْ يَسْتَعْمِلُ السِّيَجَارَ.

ترجمه‌ی گفتار:

ابو ابراهیم سمرقندی ما را خبر داد، گفت: از بهترین کسی که دیده‌ام شنیدم که می‌فرماید: دود کردن، لذت اهل دوزخ است و شنیدم که از نماز گزاردن پشت سر کسی که سیگار می‌کشد، نهی می‌فرماید.

۵. أَخْبَرَنَا عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنُ بَخْتِيَارٍ، قَالَ: كُنْتُ مَعَ الْمَنْصُورِ عَلَى بَابِ مَسْجِدٍ فَرَأَى رَجُلًا يُدَخِّنُ فَقَالَ لَهُ: أَيُعْجِبُكَ الدُّخَانُ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ ﴿۱۰۰﴾ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾!، فَأَلْقَى الرَّجُلُ سِيَجَارَهُ لَمَّا سَمِعَ هَذَا وَقَالَ: أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ.

ترجمه‌ی گفتار:

عبد الحمید بن بختیار ما را خبر داد، گفت: به همراه منصور بر دروازه‌ی مسجدی بودم، پس مردی را دید که (سیگاری در دست دارد و) دود می‌کند، پس به او فرمود: آیا دود را خوش می‌داری؟ گفت: بله، فرمود: «پس منتظر روزی باش که آسمان دودی آشکار می‌آورد؛ مردم را فرا می‌گیرد، آن عذابی دردناک است!»، پس مرد چون این سخن را شنید سیگار خود را انداخت و گفت: از خداوند آمرزش می‌طلبم و به سوی او توبه می‌کنم.

۶ . أَخْبَرَنَا أَبُو إِبْرَاهِيمَ السَّمَرَقَنْدِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ: تَمَنُّ الْكَلْبِ الَّذِي يُعْبَثُ بِهِ سُحْتٌ، وَتَمَنُّ الدَّخَانِ سُحْتٌ.

ترجمه‌ی گفتار:

ابو ابراهیم سمرقندی ما را خبر داد، گفت: شنیدم جناب منصور می‌فرماید: پول سگی که با آن بازی می‌شود حرام است و پول دود حرام است.

۷ . أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ حَبِيبٍ وَوَلِيدُ بْنُ مُحَمَّدٍ جَمِيعًا، قَالَا: تَحَاكَمَ إِلَيْهِ رَجُلَانِ يَخْتَصِمَانِ، فَقَالَ أَحَدُهُمَا: إِنَّ هَذَا دَفَعَ إِلَيَّ حَشِيشًا فَشَرِبْتُه، ثُمَّ جَاءَنِي يَطْلُبُ أَجْرَهُ، وَعَالِي! فَقَالَ الْآخَرُ: مَا وَهَبْتُهُ لَهُ، وَإِنَّمَا بَعْتُهُ! فَغَضِبَ وَقَالَ: إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيْسَتِي أَخَاهُ سَمًّا لِيَقْتُلَهُ، ثُمَّ يَأْتِيهِ يَطْلُبُ أَجْرَهُ؟! لَا أَجَرَ لَهُ، وَلَا كَرَامَةَ.

ترجمه‌ی گفتار:

عبد الله بن حبيب و وليد بن محمود هر دو ما را خبر دادند، گفتند: دو مرد در حالی که با یکدیگر نزاع می‌کردند، داوری را به نزد آن جناب آوردند، پس یکی از آن دو گفت: این مرد به من حشیشی داد و من آن را استعمال کردم، سپس به نزد من آمد و بهای آن را از من طلبید و قیمتش را بالا برد! مرد دیگر گفت: آن را به او نبخشیدم، بلکه فروختم! پس آن جناب به خشم آمد و فرمود: هرآینه یکی از شما به برادرش سمی می‌دهد تا او را بکشد و سپس به نزد او می‌آید و بهایش را می‌طلبد؟! بهایی برای او نیست و ارزشی ندارد.

شرح گفتار:

برای آگاهی بیشتر از احکام دخانیات و مواد مخدر، به پرسش و پاسخ ۹۶ مراجعه کنید.

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصورهاشمی خراسانی

با نهضت

«بازگشت به اسلام»

آشنا شوید.

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصورهاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

صفحه بیشتر پانگه

صفحه اینستاگرام پانگه

صفحه تلگرام پانگه

صفحه فیسبوک پانگه

لینک مطلب لینک

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.